

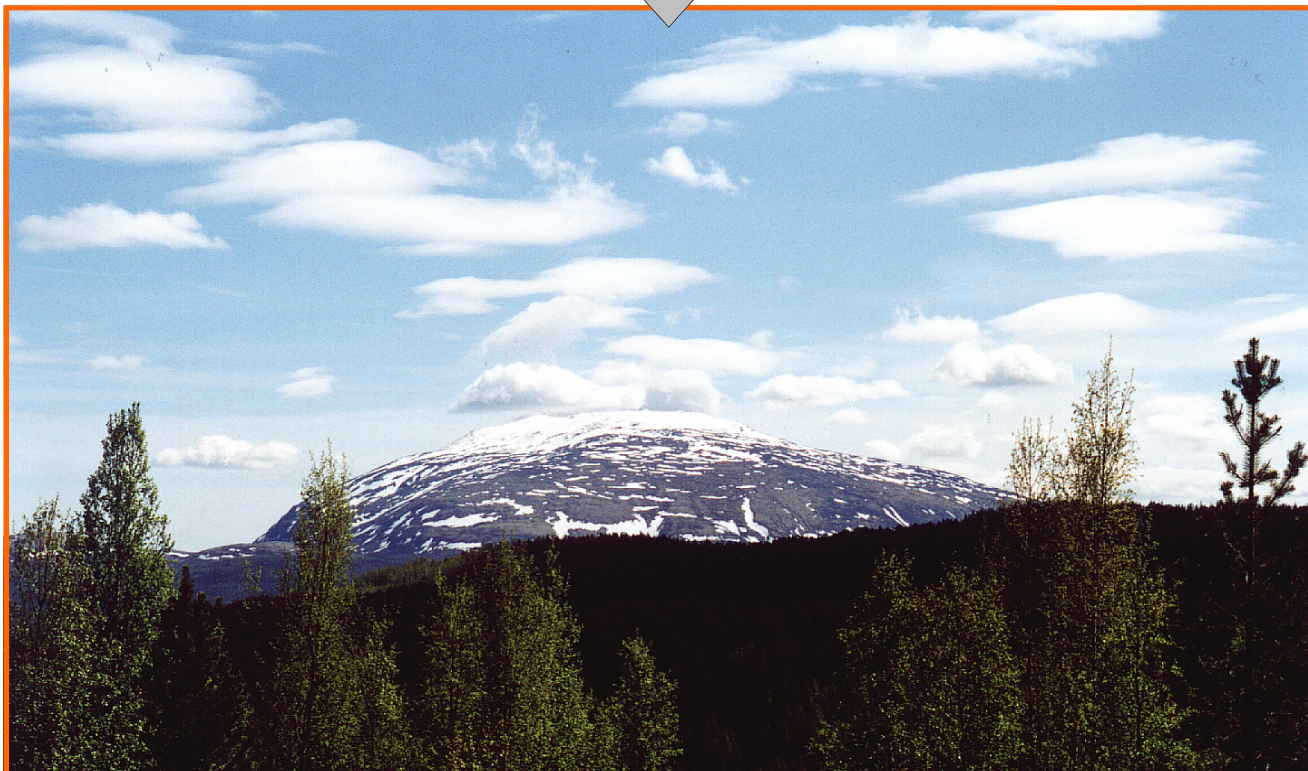
Tronfjellposten

Juni 2001

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet

Nr. 2, Årgang 4

Ropet om fred...

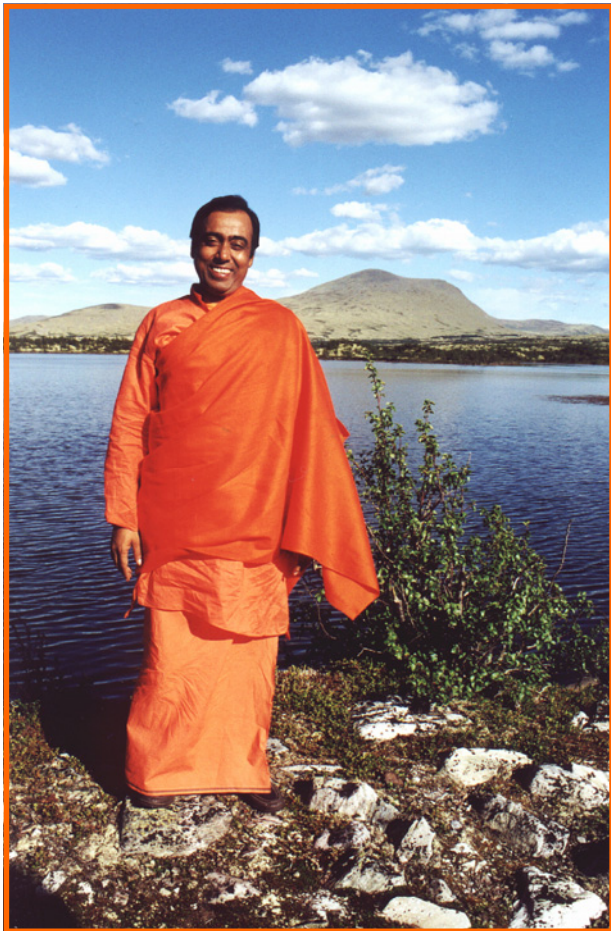
Tronfjell sett fra Fåsetdalen mot Savalen, Tynset, medio juni 2001.

Foto: BP.

Kunnskap vil hjelpe oss til å kontrollere og lede Naturens krefter for menneskelige formål. Vår kjennskap til lovene for storm, jordskjelv, sykdom og andre elementale krefter, er ikke bare overflatiske, men er utelukkende eiendommen til noen få, underlige gamle stabeiser hvis navn lyser i lærde selskapers og institusjoners medlemsfortegnelser, mens vi er sørgelig uvitende om lovene som styrer de kreftene som leder til verdensfred eller verdenskrig. Vi trenger en sikker vitenskap som vil skape og oppfostre en følelse av verdensfred i hvert eneste levende menneskes hjerte. Denne vitenskapen vil være likeså eksakt som matematikk og likeså effektiv som mekanikk, for virkeliggjørelsen av det formål å gjøre konger, politikere og borgere over hele verden vennlige og fredselkende. Og når vi har oppdaget denne vitenskapen, skal vi utdanne alle barn i verden til fredelig adferd. La ropet om «verdensfred» stige opp fra hver kirke, hvert tempel, hver skole og hver fabrikk. La hver far, rik eller fattig, gi mottoet 'Fred' i arv til sine barn. La ordet 'Fred' bli innskrevet på hver nasjons flagg. La det gro opp en institusjon i hvert land som skal hete 'Freds-Stjernens Orden'. La oss få korsfarere igjen - Fredens Riddere. Hvis menneskene bare vil ønske fred, be om fred, utøve fred - da vil militaristiske mennesker og stater snart forsvinne likeså spørøst som Mauritius' dronte. Fra skapelsens gryning har Naturen sagt til fredsforskerne: «Jeg er din *servus servorum*». Så selv om vår jord utallige ganger har vært hjem søkt av pest, krig og hungersnød, har Menneskeheten ikke mistet håpet om engang å nyte fredens regime på denne Mars-redne planeten. Mennesket vil ikke hvile før det har drept denne uniformerte, epålettsmykkede, medaljebehengete Krigens hyene, og omhyggelig forvart den som en egyptisk mumie innesperret i det Britiske Museum til glede for framtidige generasjoners hånende skoleungdom.

(Fra «Ikschakschukongens Kunnskapsvede» av Swami Sri Ananda Acharya, Brahmakul, Gaurisankar, Scandinavia 1921).

Besøk på «Shantibu» fra India i august

*Swami Parameswarananda - Trishan - ved Stråsjøen i Alvdal Vestfjell i juli 2000.
Foto: BP.*

Joydeep Battacharya

kommer til Alvdal den 15. august og blir ca. én uke. Han oppholder seg for tiden hos venner i Tyskland, og reiser for én måned til Italia i midten av juli. Bortsett fra at han faktisk er født i Tyskland, er dette hans første besøk i Vesten. Hans foreldre returnerte til sitt hjemland Bengal i India kort tid etter hans fødsel. Joydeep er 39 år og kom til Paramananda Mission i 1990, hvor han arbeidet ved hovedsenteret i Banagram fram til 2000. Nå for tiden arbeider han for det meste ved en annen avdeling av Paramananda Mission i Bengal, ved byen Singur. Joydeep er en meget god forfatter, dikter og dramatiker, og en ypperlig foredragsholder som behersker engelsk meget godt. Han har bl.a. vært med på å lage en engelsk video om Swami Paramananda og Paramananda Mission, som er en meget grundig og god presentasjon på 3 timers spilletid. Fra april til august 2000 turnerte han med 50 foreldreløse gutter fra Paramananda Mission rundt om i Bengal og framførte et italiensk teaterstykke, instruert, iscenesatt og tilpasset indiske forhold av Joydeep, som ble en stor suksess i Calcutta og alle de andre stedene hvor de opptrådte.

Swami Parameswarananda - Trishan -

besøkte Norge sommeren 2000. Dette var hans første reise utenfor India. I år kommer han altså igjen og **blir å treffe i Alvdal fra ca. 1. til ca. 20. august.** Trishan er 45 år og har vært med Swami Paramananda fra før starten av Paramananda Mission i 1978 i India. Der arbeidet han i alle år svært intenst som Paramanandas 'høyre hånd' for å bygge opp det etterhvert velrenommerte velferdssenteret med bl.a. hjem og skole for foreldreløse barn, og fri medisinsk behandling av syke fra omkringliggende landsbyer. Etter Paramanandas bortgang i november 1999, har Trishan latt seg innvie i *sannyasa* (oransje klær) og har etterhvert overtatt ansvaret som president for Paramananda Mission. Før han kommer til Alvdal, reiser han til Nord-Norge til venner i Narvik hvor fadderskapsforeningen SPM (Støtteforeningen for Paramananda Mission i Norge) har sete. Denne foreningen hjelper til med faste bidrag fra faddere i Norge til de foreldreløse barna i Paramananda Mission. Det blir også tid til et lite opphold hos venner i Lyngseidet, før han vender sydover til Os i Hedmark hvor han vil være tilstede ved Kari Adas naturmedisinske klinikk de siste dagene i juli. Ved oppholdet på Shantibu vil dørene som vanlig være åpne, og **publikum ønskes velkommen til å møte både Trishan og Joydeep (nedenfor) i denne tiden.** Venner og bekjente som ønsker å treffe disse to, oppfordres til å være med på å dekke utgiftene ved besøkene, bl.a. flybillett for Joydeep tur/retur Tyskland som vil koste ca. 2.500,- kroner. Ellers mottas bidrag til leve- og reisekostnader for begge to i Alvdal/Norge med takk. Bidrag kan settes inn på: Swami Paramanandas Venner, konto nr.: **1895.11.16323** - Sparebanken Hedmark.

*Joydeep Battacharya i sitt rom i Paramananda Mission, Bengal, India, i januar 1995.
Foto: BP.*

Åndelighet, livskunst og naturlighet

Det følgende er hentet fra boka 'Naturality and Love' («Naturlighet og Kjærlighet») av **Swami Paramananda**, utgitt av Paramananda Mission, India, første gang i 1995. Tekststykker er plukket fritt fra 1ste, 2de og 4de kapittel i boka, og gjengis her for første gang på

Livet flyter -

det kan ikke begrenses til definisjoner eller skriftlige forenklinger. Den som innser sannheten og oppnår en guddommelig forståelse, er aldri dogmatisk. Han prøver heller aldri å fastsette et synspunkt, eller å motbevise et annet. Faktisk overskrider han alle dogmatiske forfatninger.

Å tro eller ikke å tro er begge begrensninger, og han reiser seg opp over disse i en tilstand av naturlighet. Når mennesket realiserer sannheten, faller dogmene av.

På tross av det faktum at mennesket faktisk har samvittighet, er det lammet av en mengde selv pålagte begrensninger. Når mennesket oppnår frihet fra sin trelldom, blir det naturlig og oppnår en samvittighetens frihet. Påvirkninger fra skrifter, rase og fellesskap, lager en mørk skygge på dets samvittighet. «En som

er fri fra disse påvirkningene, nyter en vedvarende velsignelse fra sin egen samvittighet.» (Swami Vivekananda). Så vekk opp din samvittighet og søk den essensielle Sannheten.

Kjære Selv (Atman), jeg ønsker ikke å trekke noen konklusjoner for deg, og heller ikke ønsker jeg å holde fast ved noen. Stig opp over alle konklusjoner, beslutninger og bestemmelser. Bli ikke fastlåst i noe slags mentalt eller intellektuelt slaveri. Overkom konklusjonens og språkets begrensninger. Når alle slags avhengigheter er overkommet, er det bare selv-avhengighet eller guddommelig avhengighet tilbake.

Ikke se på deg selv med andres øyne. Se på deg selv med dine egne øyne. Utvikle din egen introspektive kraft. Du må huske at livet uttrykkes i den ytre verden, men dets røtter er i det indre. Hvis du ønsker å bevege deg mot disse røttene, ta ingen hensyn til andres kommentarer eller meninger. Du vil måtte kjenne «Hva er jeg», og du vil måtte nå senteret til dette «Jeg» eller din egen identitet. Du vil måtte søke ditt eget «Jeg».

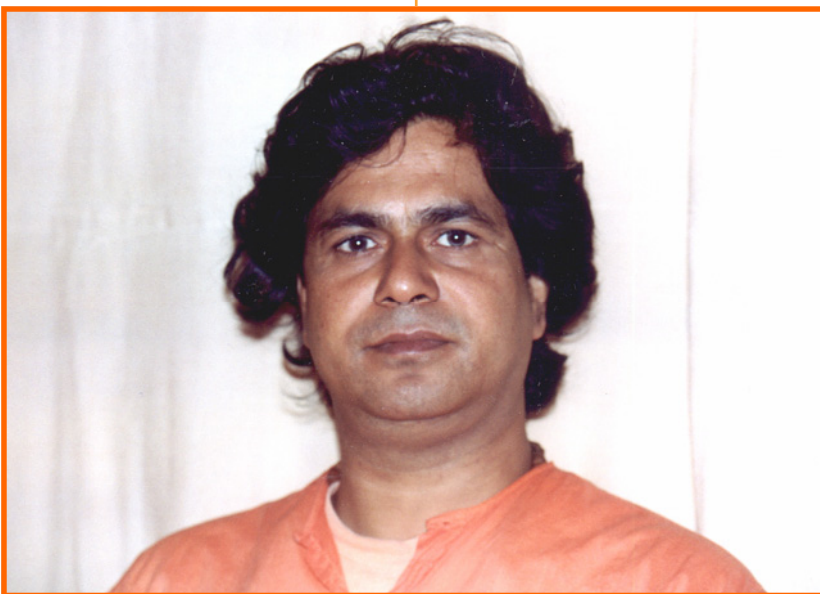
Åndelig oppvåkning

er absolutt nødvendig for mennesket for å oppnå sivilisasjonens tinder og fullbyrdelse, og for å overkomme kulturelt forfall og overtroens spindellev. Fordi åndelighet er en kunst som uttrykker livets potensial, tar det mennesket til fullbyrdelse, og for individet er åndelighet forståelsen av den fullbyrdelsen. Åndelighet kan gi mennesket fullstendig lykke eller velsignelse, og livets formål er å oppnå denne fullbyrdelsens velsignelse. Åndelighet er den vitenskap eller kunst som tar oss til dette målet. Det som er naturlig er fritt. Utvidelse av identiteten er identitetens frihet. Mennesket vil måtte overskride dets snevre og innskrenkede begrensninger, dets små grenselinjer, og utvide seg selv mot fullbyrdelse. Fordi det fra naturens side er fullbyrdet.

Kjære Selv (Atman), åndelighet er ikke adskilt fra livet, det er ikke en flukt fra livet. Det er mulig å oppnå åndelig virkeliggjørelse gjennom livet - ved å omfavne livet.

Kjære Selv (Atman), når vi sier 'naturlig', hva formidler det til oss? 'Naturlig' er et ord og er ofte brukt, men det er veldig vanskelig å være naturlig. Gjennom

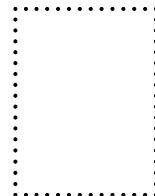
tidene har menneskesamfunnet vært, og er fremdeles, dogmatisk. Denne dogmatismen har røvet mennesket for dets iboende naturlighet og pervertert dets holdninger. Mennesket har forvansket alt som er naturlig. Undertrykkelse har pervertert menneskets følelsesliv, og det har blitt sneversynt fordi det ikke har utviklet sin identitet. Derfor har det blitt unaturlig. En må streve mot alle dogmer og oppnå Selv-realisasjon. En må oppgi hyklery, og bli oppriktig i sinn og handling, bare da kan en oppnå naturlighet. Å lage et skuespill ved å undertrykke ens egentlige følelser, er rent hyklery. Mennesket vil måtte oppgi skuespill og bli en tilbeder av livet - bare da vil dets liv bli fullbyrdet. Mennesket kan aldri innse sannheten ved å narre andre med et moralsk skuespill når dets intensjoner er helt motsatte. Naturlighet oppmuntrer aldri et snevert syn, det forbedrer livets kvalitet. Det er absurd å forestille seg sivilisasjon når hele tilnærmingen til sivilisasjon er basert på falske intensjoner. ... Et naturlig menneske tilber ikke skuespill, det tilber liv og realiserer Sannhetens eksistens gjennom dets erfaringer. Skuespill er vrangforestilling. Det er som en fortryllelse. Men naturlig liv er fritt.

Swami Paramananda på Shantibu, sommeren 1993, under sitt 2. besøk i Alvdal. Foto: BP.

Tronfjellposten

A

Returadresse:

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Shantibu
2560 ALVDAL

Til:

Tronfjellposten

Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet

Utgiver: Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Redaktør: Bjørn Pettersen
(Stiftelsens styreformann)
Utkommer: Kvartalvis fire ganger i året
Utgaver: Norsk og engelsk
Priser: Støtteabonnement kr. 250,-/år
Løssalg kr. 30,-/stk.

Adresse: "Shantibu", 2560 Alvdal
Telefon + Fax: 62 48 78 56
E-post: fredsuni@online.no
Internett-sider: <http://home.sol.no/~bjpetter>
Postgirokonto: 0809 2227007
Bankkonto: 1895.26.50935
Sparebanken Hedmark

Nytt fra Tron

Lang vinter

Vinteren varte svært lenge i år, og helt fram til over midten av juni var det kuldegrader så godt som hver natt i Alvdal, ihvertfall på 700 meter der Shantibu ligger. I dobbelt forstand har vinteren vært ekstra lang i år, fordi Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet fremdeles venter - på tross av hyppige lovnader og vedtak om det motsatte fra kommunen - på at den kommunale arealplanleggingen skal ta til som forutsatt og plassere Fredsuniversitetet på Tron på

Tronfjell med Flattron eller Fredsplatået, sett fra Moan i Alvdal, 1. juni 2001.
I løpet av natta kom det masse nysnø ned til 7-800 meter. Foto: BP.

plankartet. Fra slutten av juni har i midlertid sommeren inntatt Alvdal i mer enn én forstand, og framtiden ser nå lysere ut for Stiftelsens prosjekt. Det ser ut til at det kommunale planarbeidet kan starte opp fra denne høsten, samtidig som at Stiftelsens arkitekt også får mulighet til å gjenoppta sin videreutvikling av vårt planprosjekt. Tronfjellposten håper derfor å kunne formidle noe av dette resultatet allerede f.o.m. det neste nummer.